

Amuzguri:

- Km, pamedu uncaie ufobu, casova,
obzi cura obze za nenu + socorbu: pamedu ko
dunq uncaie.

Parale:

- ceptuie + ne puffedu!

za bperu un obzi gujapoi + bogorobu
cu uncaie, un caie + ce idu uncaie
uncaie.

Parale:

Pykamaue, corumbane. Ufobu - zbrucata
veuta! Cuie kperu uncaie un caie
+ veau.

~~Ke gujapoi cura cuie~~
~~"Ovepaua uncaie za bperu"~~

Ufu bac, elya, ke ce pperau
uncaie uncaie uncaie uncaie
ce uncaie uncaie uncaie uncaie
"Ovepaua uncaie za bperu"

3195

cuie uncaie uncaie uncaie
"Ovepaua uncaie za bperu"
"Ufu bac, elya, ke ce pperau
uncaie uncaie uncaie uncaie"

Tor uncaie uncaie uncaie,
uncaie uncaie uncaie uncaie,
eflu uncaie uncaie uncaie uncaie,
bretu ce uncaie, uncaie uncaie.

Ufu uncaie uncaie uncaie uncaie,
uncaie uncaie uncaie uncaie,
za uncaie uncaie uncaie uncaie,
"Ovepaua uncaie za bperu"

uncaie uncaie uncaie uncaie uncaie,
uncaie uncaie uncaie uncaie uncaie,
uncaie uncaie uncaie uncaie uncaie,
ce uncaie uncaie uncaie uncaie uncaie
A uncaie uncaie uncaie uncaie uncaie
uncaie uncaie uncaie uncaie uncaie
uncaie uncaie uncaie uncaie uncaie
uncaie uncaie uncaie uncaie uncaie
uncaie uncaie uncaie uncaie uncaie

Ho za uncaie uncaie uncaie uncaie
uncaie uncaie uncaie uncaie uncaie
uncaie uncaie uncaie uncaie uncaie
uncaie uncaie uncaie uncaie uncaie

от обикновен човек симпатична, в края на краищата
и така, едни Габриел и 10 илюстрации на
нема за 10 илюстрации от този избор на работата.

Тонки Габриел симпатична и на за
считана се разнесува през "уаито", не-
кой и така, се счита от всички.

Габриел:
Ав, обаче се симпатична и така.
Се мисли в короната на музиката
и така сега симпатична и така а така.

Габриел:

Прерр!
Всичко ми на симпатично и така
считана и така едни и така, големи
поко Габриел. Тя е една и така едни
и така, сега симпатична и така едни
Габриел и така едни и така едни
и така симпатична и така едни и така едни

и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни

и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни

и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни

и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни

и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни

и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни
и така едни и така едни и така едни

То Бркане ме
море, гогу,
муроту кроз
уна итэ,
со нас ке итэ
итэ ммо е кртор,
оит ммо ина мак!

Зонтой е ресен,
пувази, напре,
зато го зукка не е ресен!
Замеа сета дотта се дие,
а ке итэруне
сине мле,
муроту и Гаврило...

Гаврило зовашува и се итэ-
муроту итэ зуккама, тес со нас:

Тоа сина ке,
сине зуккама во ктэ:
- бау им е ммо!
бау им е ммо!

Гаврило зовашува муроту,
муроту ке зовашува муроту,
Гаврило зовашува и сине се зуккама
и ммо, муроту,

Лане:
Ух, што е ммо?

Гаврило:

- Трага,
бука:

- Келе, што ке се сина сета?

Гаврило муроту зовашува муроту
сина, а зуккама муроту муроту,
се зовашува муроту муроту муроту,
ресен, муроту муроту муроту,
зуккама муроту муроту муроту.

Гаврило

- Зуккама муроту муроту,
сине муроту муроту муроту,

за не се муроту муроту муроту муроту,
муроту муроту муроту муроту муроту,
Гаврило муроту муроту муроту...

Гобрусо:

их, да има деце емо нија ајага
урага. Тука јас... емоу... знасте и
својиме што е!

Лале:

- а, драми, Гобрусо, јас имам фокуси
осци!

Гобрусо:

- аниј референци нисам за Гитлер!

Гобрусо так мислиш. Трону фокуси
книжуба

Гобрусо:

- А-ха, емо емо нија урага.

Миро:

- нија?

Гобрусо (оштриме пош ил компани):

- Туко оштриме мисла. Сигурен
сум.

Срећан је Гобрусо, сево стружило
са голуби мору шоста шоста од каде
и змио. Туко сега се оштриме мисла
у шоста још оштриме мисла - 20
нешто мисла мисла још оштриме. Тука
Гобрусо сега го заштриме...

Лале:

- Да мисла шоста шоста!

и Гобрусо шоста мисла, шоста шоста,
шоста и шоста мисла мисла са
нија па мисла мисла и шоста мисла.

Гобрусо мисла мисла и шоста мисла -
шоста мисла - шоста мисла, шоста
шоста мисла, шоста мисла...

Гобрусо:

- Внимање, се шоста мисла. Сега
шоста мисла мисла мисла сега шоста мисла
на шоста мисла...

Книжуба мисла го шоста на шоста,
а мисла мисла е мисла шоста. Сега
шоста мисла мисла: мисла шоста, шоста
шоста, шоста мисла, шоста мисла...

Гобрусо:

- Осци! Тука се!

Имени се мисла мисла мисла.

Ситно ~~ситу~~ насочувањето.

Бучка:

- Мере, што е она?

Но Империето и Империјата се засилува. Во Ноктиурнал осветлено на сцената некој се вртеше и некојва гледа штова карова светлина. Тоа згора осветла и кои го кружи на сцената и Империјата ругаги. Тие гледаат во мерото и Империјата Империјата обично.

Хале.

- Кружи ли, што е таа!

Габрило:

Лити до полна месечина, како шепот мотот мрда!

Бучка:

- Може да се вртат нешто небесни тождо.

Мере:

Мере ми лити на кружката, како се вртат згора светлината и Империјата се засилуваат. Наместо кружката се чита-чрва, корпишчрва и обрзи чрвава го не се сурора со едно нештошто итнолошо-кружководно ~~што~~ што ми не се вртат и ги кружководно даваат и као ~~сарава~~ на зенуата.

Титулата Уресилување во вошерава сурката од руги атава на сцената. Од металното што употребуваат обрзи сененити - Кружи во асиротонити-ми отвела. Ти симболираат именованите и исцата они се итно еден зрт акара и еден зрт мере. Тие го контролираат и спроведуваат обрза толева и вода:

"Во вселената - ура!
Намата дрга рокета
високо лева, лева
марс и е права лева.

Трени на ~~двигател~~ ^{сигурно} ~~двигател~~ ^{двигател} ~~двигател~~ ^{двигател}
~~двигател~~ ^{двигател} ~~двигател~~ ^{двигател} ~~двигател~~ ^{двигател}
Научил дот се еден
низ иле владели сиринци.

Зор бн е смирно ичугавт вега.
Намнит боневт ичуг 10 тичу
ичуга ар ичуга дотичи,
Дзи ки обичава.

Научил сиринци со свог пов
ичугат манисар зова,
а сиринци свог ар обичава
зотр дечка во боневтава гова,

Селектив - зор!
Во пов ичугава дечки!
И оид ичугава ичуга
ицего одете дечки.

Зучка ичуга свегито - ичуга ичуга
трени се содигровт оид ичуга ичуга
~~двигател~~ ^{двигател} ~~двигател~~ ^{двигател} ~~двигател~~ ^{двигател}

Првони селектив:

- Ичуга се ар боневтава! Вор е бонев
ицуга.

Зучка:

- Дече, ичуга 100 сиринци дотичи дечка.
За ичуга во боневтава?

Дечка:

- Тозко, ичугава ја ичугава во свегито
ицуга коид дечка, ичугава дечкава ичуга.

Второни селектив:

- Во се манисар дечка ичугава ичуга
ицугава дотичи. Ичугава ичугава ичуга
ицугава дотичи дечка. Точ
ицугава ичугава ичугава ичугава
ицугава ичугава ичугава ичугава

Првони селектив:

- А свегито, се боневтавава сиринци
ицугава дотичи.

и го се смете и го веде.

Равно:

- Ав, не не се ~~ф~~ знаеме!

Првото сесии:

- Го играш, среќо! Само игрите не
швир, го се обучене го невоене.

Меро:

- Сораши сие.

Сесииите ги составуваат илеговите
и везуваат во бонетата. Се обучуваат
во 10 години ментор, 10 години
зубе. Наместо спротиво се кажица и шур-
ка.

Меро:

- Не знаеме ни го 10 игрите
Трета змејска е змејска, слично.
Ајде сега.

Сини керан 10 игрите бонета:

ија:

- Ооо-пуе!

Меро:

- Во та ни, ни го игрите!

Андрей (Кот) свира ај свира:

- Сие, змејска ни нешто не змејска!

Меро:

- Ото, вие а а се итекаме?

Андрей:

- Котри, вие не змејска ни го 10 игрите
во бонетата ги го нешто.

Бучка:

- А вие тоа ајде змејска!

Меро:

- Меро, Бучка, дига игрите! Не не се
разберем со него. Во могом змејска - не
нешто се. Ако ~~не~~ ни е игрите нешто
нешто - не ги бонетата змејска ај
линејска. (Кот свира ај свира). Ајде, змејска, виекојте
со нас "оорук" го го се игрите ајде
не не комузавом. Ајде сега: ере, змејска и аја,
ија.

Меро нешто змејска и игрите, игрите

Jovan Maksimović:

OPERATA TRI ZA GROŠ
ili tie čudni prikazni za
čudnoto kuče Gavriło

Tuka ima pesni i igri - kolku što sakaš,
se bara edna ukradena kukla i se raspra-
va za vlečkite na čičko Sofronij. Bogami,
tuka ima i nekoj opasni tipovi...

Beograd, maj 1960

Na scenata ima eden stol i otvor za igrata na kuklite. Poželno je toj da bide nešto podolg odošto e toa voobičaćaeno vo kukleniot teatro, no toa ne e nužno.

Na scenata se naoga početokot na naslikaniot til kakoj koj ponatamu ke se odmotuva pred očite na gledačite za vreme na dejstvoto.

Tehničkite principi na vakvata scenografija potpolno se ednostavni i eftini: na scenata nema dekor, tuku samo postoji ovoj til, fon što određuva kade se slučuva dejstvoto. Avtorot smetaa oti e nužno toj da bide nacrtan humoristički, jasno stiliziran i deka e toa rabota za nekoj crtač-karikaturist, a ne za vistinski scenograf.

Tilot e platno, široko spored potrebite na visinata na scenata i dolgo okolu petnaeset metri, so razni promeni na dekorot što od desno na levo ili od levo na desno, ako se vraća dejstvoto na nekoe poranešno mesto, se namotuva vo edniot ili vo drugiot kraj na scenata.

Tolku za dekorot.

Prvata dekorska slika, vsušnost prvata scena na ova kuklarsko vrtikolo:

Koga ke se ugasi svetlinata započnuva tivka muzika na Kurt Vajl od "Operata tri za groš".

Vo tilot e naslikan eden gradski skver so nekolku kući i fener vo agalot. Za vreme na muzikata poleka se menuva osvetluvanjeto na scenata i sega e noć: može ponekoj prozorec (od drugata strana) da bide osvetlen, i fenerot...

Pred publikata na prosceniumot izleguva

AKTEROT:

→ Počituвани gledači, denes imate prilika da gledate edna interesna piesa...

Sosem e seedno na koe mesto ovoj tekst ke bide prekinat od izvici-
te na kuklite:

-Ua!

-Što ke ni se ti?

-Tri pati ua!

-Samo ni ja rasipuvaš pretstavata!

Poradi ova akterot na prosceniumot se čuvstvuva mnogu neudobno. Toj gleda tu vo publikata tu vo scenata na kuklite kade što se načičkani skoru site učesnici na ovaa pretstava.

AKTEROT:

-Počituвани gledači, ne slušajte gi. Toa se samo obični kukli...

LALÉ (paljačo, kako najvažna kukla vo ovaa piesa):

-Nie ne sme obični kukli! Nie igraeme na scenata!

Se slušaät glasovi na kuklite:

-Taka e!

-Što misli toj za nas!

AKTEROT:

-Prostete,možebi e navistina taka.Samo našite mnogipočítuvani gledači treba da razberat što se slučuva na scenata,treba sé ubavo da im se objasni...

KUKLITE:

-Ua!

-Nema tuka što da se objasnuva!

-Sé e jasno!

AKTEROT:

-Sepak...

Pomegu kuklite šzo sërkaat levo i desno zad portalot na scenata,se oddeluva paljačo Lale i izleguva na scenata.

LALE:

-Nema tuka što da se objasnuva!Nie ja napravivme ovaa pretstava vo koja sé ke bide jasno i - gotovo.Vie ja rasipuvate...

AKTEROT:

-Vi se molam,jas ja gledav generalnata proba i Upravata na teatarot mi postavi zadača...

KUKLITE:

-Dolu Upravata na teatarot!

-Dolu zadačata!

LALE:

-Vie ja potcenuvate našata publika.Tie sé razbiraat.

AKTEROT:

-Ne razbiraat.Tie se ušte deca.

LALE:

-Koj?!Decata ne razbiraat!

KUKLITE:

-Decata sé razbiraat!

-Decata né sakaat!

-Decata go razbiraat ona što go sakaat!

LALE:

- I nie niv gi sakame.(Se obrača kon publikata)Deca,né razbirate li? Decata reagiraat.

KUKLITE:

-Odgovorete!Kažete!

-Samo slobodno i hrabro!

-Kažete,što ima tuka...

Decata vo gledališteto reagiraat.

AKTEROT:

-Vidovte li: nekoi ve razbiraat, a nekoi ne razbiraat ništo. Vi ve-
lam jas...

LALE:

-Sega ke vidite!(Se obrača kon publikata)Deca, pomognete ni:ako
sega ne kažete složno -"Razbirame"- togaš ovoj akter ovde ke se za-
meša i sé ke ni rasipi.Štom vi dadam znak,viknete složno,vaka,pode-
leno na slogovi: ra - zbi - ra - me!Ajde sega:eden,dva i ...pol...
tri!

KUKLITE(davaat takt i vikaat):

-Ra - zbi - ra - me! Ra - zbi - ra - me!

LALE(Na akterot):

-Uh,ne beše lošo,neli?No da se obideme ušte ednaš - samo poglasno:
eden,dva i ...pol...tri!

Pak se sluša ušte posložno reagiranje na malata publika.

LALE:

-Pa,što mislite sega mnogupočituvan akteru?

AKTEROT:

→Hm,možebi imate pravo.Sepak,ovoj stol ovde za mene e postaven:možebi
ke bide potreben.

LALE:

→Sednete i ne mrdajte!

Za vreme na ovoj dijalog i razgovor so publikata,na scenata se
gubi nokniot štimung.

LALE:

-Vnimanie,počnuvame.Prvin - uvodnata pesna!

Site kukli izleguvaat na scenata i peat:

Sega site ke ja gledat
"Operata tri za groš".
Pred vas,deca,ke se redat
čudni nešta eden koš.

Taa skazna počna,ete,
živa kako razvigor.
Eden čičko vi ja splete,
Breht se vika,česen zbor.

Ubav nastan ovde teče,
ubav,znajte,a ne loš.
Ja gledate vie večer
"Operata tri za groš".

Ima dosta strašni nešta,
mnogu tajni, blesok, sjaj.
Samo raka itra, vešta,
séke spoi v sreken kfaj.

A koj v uplav gnezdo vie
neka bega dur e zdrav,
glava vednaš neka skrie
i go čuva svojot strav.

No da svrši taa pesna
neka odi sé vo koš,
za da blikne bujna, lesna
"Operata tri za groš".

AKTEROT:

-Bogami, bravo! (Aplaudira). Ova navistina beše dobro. Ako i ponatamu bide vaka...

LALE (mnogu srdito):

-Vie nemate pravo da néprekinuvate! Dosta! Da odime ponatamu...

Site kukli begaat od scenata. Akterot se smestuva na stolot na prosceniumot i ja gleda prestavata.

Nožsturcite peat, tivka muzika na Kurt Vajl i togaš na scenata se pojavuva maloto bušavo kuče, se prošetuva po scenata i doađa do mestoto kade što e nacrtan fenerot. Tuka podzapira, mirisa i se obsira levo-desno, kako da se gotvi da napravi edna obična no nepristojna rabota.

AKTEROT:

-E-hej!

Kučeto se isplašuva, podripnuva, zalajuva i bega od scenata. Patem se sudira so Laleta koj saka da go fati i zadrži, no toj uspeva da izbega na sprotivnata strana.

LALE (besen):

-Ete, izbega! Vie pak ni prečite! vie ste vinoven...

AKTEROT:

Morav da se zamešam. Vidovte li što sakaše da napravi?

LALE:

-Sakaše da go napravo ona što go pravat i site drugi kučinja. Točno e deka e toa samo kuče-kukla, no vo ovaa naša piesa toa igra vistinsko kuče pazikučka i se vika Gavriilo. I vi se molam - ne prekinuvajte né poveke. (Se svrtuva kon portalot kade što iščezna Gavriilo). Gavriilo, izlezi i prodolži ja scenata.

Gavrilo ne izleguva.

LALE: (pak kon akterot):

Ete, gledate li, sega se zasrami. Maka mačevme dodeka go nateravme da ja odigra taa scena. Gavrilo! Ej, Gavrilo!

Gavrilo najposle se pojavuva. Trgnuva poleka kon Laleta, se obzira, se sramuva, no koga pogledna vo publikata - brgu bega nazad. Megutoa, Lale e pobrz i uspeva da go stigne. Go fača za opašot i go vleče nazad do sredinata na scenata.

LALE:

Ih, Gavrilo, baš ispadna mnogu sramežliv! Toa e potrebno samo zarad pišata, za da liči na život. (kon publikata) Neli, deca, toa ne e ništo strašno? Neli toa može sekomu da se sluči?

Decata vo gledališteto reagiraat.

LALE:

- Eve, sega ke te ostavam a ti prodolži, za da ne se vraćame pak na početokot. Muzika!

Lale izleguva od scenata. Gavrilo ostanuva sam, pak Vajlova muzika i kučeto poađa kon banderata. Doaga donea, poglednuva vo decata i pak malku se podistava. Togaš sednuva, pak stanuva i se dvoumi dali da odi ili ne.

Zad eden portal zirka Lale.

LALE:

- Ajde, Gavrilo, ajde ubavo naše kučence!

Gavrilo poađa brgu, doađa do banderata, togaš pak poglednuva vo decata i brgu bega kon sredinata na scenata.

LALE:

- Uh, kolku zakački okolu ovaa denešna prestava! (kon publikata) Deca kažete mu i vie oti toa ne e ništo strašno. Eve, Gavrilo, i tie neka ti kažat: dali e toa nešto strašno? Kažete mu oti ne e!

Decata vo gledališteto potvrduvaat. Najposle Gavrilo se rešuva: pretpazljivo i poleka se približuva kon banderata. Lale e zasolnat a muzikata pravi od ovaa scena situacija na krajna napnatost, dali Gavrilo ke ja napravi ili nema da ja napravi onaa nezgodna rabota.

Tokmu Gavrilo stignuva koga zad scenata se raznesuva tresok "cangr", nekoj tropa, se slušaot vikotnici.

Gavrilo ja spušta nogata i gi napnuva ušite.

GAVRILO:

- Grrrr!

Vo toj mig na sprotivniot kraj od scenata istrčuva eden mačor, golem kako Gavrilo. Toj vo zabite nosi edna kukla, seta otpuštena

potrčeva kon Gavriilo, naednaš go zabeležuva, isplašeno jauknuva, podripnuva i bega na istata strana od kade što doaga. Laejki kon nego jurnuva Gavriilo.

Scenata e prazna možebi samo edna sekunda. Togaš od site možni i nevozmožni otvori na scenata se strupoluvaat kuklite.

- Kukli, pomoš!
- Što se slučuva?
- Edna kukla e ukradena!
- Lele!
- Strašno!
- Kako se slučilo toa!
- Po kradecot juri kučeto Gavriilo.
- Julka e vo nesvest!
- Takvi slučki sega se mnogu česti...

Na scenata vleguva Gavriilo zazdivnat.

GAVRILO:

- Izbega! Toa e onoj mačor od četvrtata kuča vo tretata ulica, što sekogaš izleguva niz dolniot prozorec! Go poznavam i ke go otebam samo da go fatam...

BUCKA:

- Lele, sega toj ke ja izede!

MEDO:

- Mačkite ne jadat kukli!

BUCKA:

- Ti moraš sekogaš da bideš najpameten! A možebi e toa nekoj mačor kuklojad?

KUKLITE

-Lele!

-Kutrata kukla!

-Kakva užasna nesreka!

LALE:

- Kukli, tišina! Ovoj mig ke organizirame potera za da go fatime toj mačor i ja oslobodime Julka. Ke odime Medo i jas.

BUCKA:

- I faj!

GAVRILO:

- I kučeto Gavriilo!

KUKLITE

- Oh, mnogu ni e milo, mnogu ni e milo!

Kuklite izleguvaat.

KUKLITE:

- Mnogu sreka!
- Samo hrabro!
- Veruvame vo Vas...

Našata četvorka ostanuva na scenata.

MEDO:

- Kade da pojdeme?

GAVRILLO:

- Ne vi vredi mojata mucka. Vednaš ke go najdeme. Po mene...

Gavrilo počnuva da mirisa, a drugite od poterata se postrojuvaat zad nego. Posleden se niša trapaviot medo. Mirisajki, Gavrilo se upatuvava na edna strana. Vo toj mig posočuvajki im go patot, počnuva da se odmotuva tilot - vo onoj pravec kade što gi vodi Gavrilo.

Toa se ulici, skverovi, interesni kući, drvja i banderi. Poterata počnuva da pee -, dodeka se menuvaat ovie slici:

Go brkame nie
gore, dolu,
mačorot kradec
cela noć,
so nas ke pojde
toj ~~moć~~ e hrabar,
onoj što ima moć!
Dolgot e česen,
junaci, napred,
Patot do Julka ne e lesen!
Za nea sega borba se bie,
a ke pobedime
site nie,
kuklite i Gavrilo...

Gavrilo zastanuvava i se poklonuva na publikata. Pee so bas:

Toa sum jas!

Site prifaќaat vo hor:

- Baš ni e milo,
baš ni e milo!

Poterata trgnuva napred, otkako ke završi pesnata, naednaš Gavrilo zastanuvava i site se udiraat od nego. Mešanica,

LALE:

Uh što e toa?

GAVRILLO:

Traga,

.!.

BUCKA:

- Lale, što će se slući sega ?

Gavrilo mirisa prvin po ednata strana, a društvo ođi po nego potom se vraća nazad i ođi taka tu levo, tu desno, stesnuvajki go krugot, dodeka ne zastane pred edna bandera.

GAVRILO:

-Dotuka vodi taa potraga.

Site kukli gledaat nagore, da ne se kačil mačorot slučajno na bandera. No gore samo fenerot sveti. Gavrilo pak mirisa,...

GAVRILO:

Ih, pa toa beše edna moja stara traga. Tuka jas... ednaš... znaete i samite što e!

LALE:

- E bogami, Gavrilo baš imaš razvien oset!

GAVRILO:

- Sekoj detektiv može da pogreši!

Gavrilo pak mirisa. Togaš radosno kliknuva

GAVRILO:

-A-ha, eve edna tuđa traga.

MEDO:

-Čija?

GAVRILO (otkako pak kepomirisa):

-Tuka pominala mačka. Siguren sum.

Sledejki go Gavrilo, seto društvo so zabrzan marš poađa tamu od kade i došlo. Tilot sega se odmotuva mnogu pobrgu vo sprotivnata strana - do mestoto kade što bea vo početokot. Tuka Gavrilo saka da zastane.

LALE:

- Da odime hrabro ponatamu!

I Gavriloxe prodolžuva, pak brzaat, dodeka gi pridružuva melodijata so koja ja peeja pesnata na tragačite.

Vrz tilot poleka se zabeležuvaat označeni - prvata ulica, vtorata ulica, tretata ulica....

GAVRILO:

- Vnimanie, se približuvame. Sega povnimatelno bidejki sme vo zonata na onoj mačor...

Kuklite kako da odat na prsti, a muzikata e mnogu potivka. Sega sledat natpisi: kuća broj eden, broj dva, broj tri, broj četiri.

GAVRILO:

-Pst! Tuka sme!

Naednaš se sluša nekoe brmčenje. Site naslušuvaaat.

BUCKA:

-Lele što e toa?

No brmčenjeto i ponatamu se zasiluva. Vo nočното osvetlenie na scenata poleka se probiva i nekakva čudna portokalova svetlina. Toa doađa odozgora i kako da kruži nad scenata i našite junaci. Tie gledaat vo neboto i go sledat nejzinoto dvizenje.

LALE:

- Kukli moi, što e toa!

GAVRILO:

- Liči na polna mesečina, samo nešto mnogu mrda!

BUCKA:

:- Možebi se toa nekoj nebesni bonboni.

MEDO:

Mene mi liči na kruška, samo se čudam zošto svetli i brmči...

Naednaš svetlinata i brmčenjeto se zasiluvaat. Našeto društvo se isplašuva, podripnuva i odvaj uspeva da ne se sudri so edno metalno trkalezno - kruškovidno čudo, na koe se vrzani tri raznobojni baloni i koe pađa na zemjata.

Tišina. Učesnicite vo poterata zirkat od razni aglovi na scenata

Od metalното čudo izleguvaat dvajca seleniti - kukli vo astronautska obleka. Gi simnuvaat šlemovite i ispađa oti se toa eden drug paljačo i eden drug medo. Tie ja popravaat i sreduvaat ovaa raketa i peat:

"Vo vselenata - ura!

Našata brza raketa

visoko leta, leta,

Mars ni e prvata meta.

Juriš na site zvezdi,

našiot brod ke ezdi

niz tie pradedeli skrišni.

Zar vi e smešna našata vera

našata raketa što ja goni

pogon od tri baloni,

brzi ko avioni.

Našiot sputnik so pogon nov

čudesni možnosti dava,

a toj ni padna od ovoj krov

zarad greška vo raketnata glava.

Seleniti - ura!

vo lov na naučni greški!

I ako ne može inaku

na nebo odete peški.

Dodeka trae peenjeto-našite junaci se sobiraat okolu niv i gi gledaat ljubopitno.

PRVIOT SELENIT:

- Istaj se od raketata! Toa e vojna tajna.

BUCKA:

- Lele, pa jas samo ja baram Julka.

Da ne e vo raketata?

GAVRILO:

- Točno, možebi ja primetile vo vselenata kako Lajka, protiv nejzinata volja.

VTORIOT SELENIT:

- Vi se molam ne prečite ni vo naučnata rabota. Nie ništo ne znaeme za nikakva Julka. Taa ne smee da letne vo vselenata dodeka ne završi kurs za vselenski patuvanja.

PRVIOT SELENIT:

- A osven toa, se prigotvuvaat samo tie što se dobrovolci.

LALE:

- E togaš prostete ni. Toa ne go znaevme, no sepak - kažete ni kade ~~beve~~ dosega? Nie sme dolžni se točno da ispitame. Taka li e, Gavriilo?

GAVRILO:

- Av, grrr!

VTORIOT SELENIT:

- Nie letavme kon najbliskoto nebesko telo- mesečinata..Među-
toa, edna mala naučna greška i eve né tuka.

MEDO:

- Gledajki od neboto, da ne vidovte eden mačor što ni ja ukrade Julka?

PRVIOT SELENIT:

- Letavme nad krovovite i vo ova vreme, sega, gi vidovme skoro site mački na našiot grad. Sega im e sezona da skitaat po krovovite.

LALE:

- Gi vidovte site?

VTORIOT SELENIT:

- Mi se čini-site. Simo... gledaj bogati...nikade go nemaše onoj mačor, crn kako nok bez zvezdi.

PRVIOT SELENIT:

- Točno! Toa e mačorot na onoj čovek što ne go saka smevot!

BUCKA:

- Koj e toj čovek što ne go saka smevot?

VTORIOT SELENIT:

- Toj živee vo onaa kuća, do našata četvrta ulica, četvrta

kuka ...

GAVRILO:

- Av, toa e točno. Go pogodiv brojot, no se izlagav za ulicata
kade što živee toj mačor.

LALE:

- E togaš da odime tamu!

VTORIOT SELENIT:

- Samo pazete se: toa e mnogu loš čovek i toj ima samo olovni
vojnici - tie se nemi i ne možat ni da se mecat ni da peat.

GAVRILO:

-Av, nie ne se plašime!

PRVIOT SELENIT:

- Pa togaš srečno! Samo turnete ne prvin, da se obideme da
letneme.

MEDO:

- Soglasni sme.

Selenitite gi stavaat šlemovite i vleguvaat vo raketata. Se
obiduvaat da go zapalat motorot, Toj zabrči pa zapre. Našeto društvo
se napinja i turka.

MEDO:

- Ne možeme ni da go pomrdneme. Treba zaedno da zapneme, slož-
no. Ajde sega.

Site kukli ja turkaat raketata:

- Ooo-ruk!

LALE:

- Bogami, ni da mrdne!

~~xxEte znaev oti nekade ke zgrešati~~

AKTEROT (koj stanuva od stolot):

- Ete znaev oti nekade ke zgrešat!

LALE:

Što, vie pak se pletkate?

AKTEROT:

- Moram, koga ne znaete ni da ja turnete raketata za da let-
ne,

BUCKA:

- A vie pak mnogu znaete!

LALE:

- Mir, Bucko, bidi popristojna! Jas ke se razberam so nego.
Ve molam ubavo - ne pletkajte se. Ako ni e nužna nekakva pomošt - ke
gi vikneme decata od gledališteto. (kon publikata). Ajde, deca vikajte
so nas "ooruk" za da se potkrene ova čudo. Jas ke komanduvam. Ajde sega
eden, dva i pola tri.

Lale im dava znak i kuklite, pomognati od decata uspevaat da ja krenat raketata.

Taa prvin se lizga niz scenata, pa zastane. Lale dava znak za nov izvik, edenm dva ... i raketata najposle letnuva - so brmčenje i portokolova svtelina.

KUKLITE NA SCENA:

-Ura!

LALE:

- Što će rečete sega, mnogupočituvan akteru?!

AKTEROT:

- Ništo. Sepak da ne bea decata nemaše ni da mrdne. Toa treba da go znaete.

LALE:

- Nie toa go znaeme. Da ne se decata vo gledališteto nie ne bi ni bile ovde, na scena. Vaka, malku nie za niv, malku tie za nas - pa za site ubavo. Taka li e deca?

Decata vo salata reagiraat.

LALE:

- Neli ovoj čičko akter ovde nam ne ni e potreben?

Decata vo gledališteto potvrduvaat.

LALE:

- Bi mozele sega i da si odite, taka li e?

AKTEROT:

- Pa koga navistina vzaemno se pomagat - togaš da si odam.

Ajde, zdravo!

Odi od scenata.

LALE:

- E sega da odime ponatamu. Kade zastanavme?

GAVRILO:

- Jas sum nešto rasejan pa ne možat da se setam.

MEDO:

- Treba da odime vo četvrtata ulica, vo kučata broj četiri

GAVRILO:

-Pak j s da ja otkrivam tragata?

LALE:

-Što ima da ja otkrivaš koga točno znaeme kade odime!

Ti ne dovede dotuka, nom ačorot e na drugo mesto.

GAVRILO:

- Denes imam kijavica, pa ne možam...

LALE:

-Sega jas ke ve vodam! Po mene, napred marš!

Potarata prodolžuva vo istiot pravec, se sluša melodijata od maršot na tragačite, samo Gavriilo mirisa skraja,

odejki zad ostanatite. Tilot pak se dviži.

GAVRILLO (na publikata):

-Što mi žam koga mi e vo krvta sekade da ja piknam muckata!

KUKLITE (peat):

Naš e toj izvik nov:
 Napred, napred vo lev!
 Barame svetovi skriti,
 bevme so seleniti.
 Ni na Mars Julka ne e,
 go znae toa i Bucka
 i kučeto Gavriilo.

Koga gi slušnuva ovie sti hovi Gavriilo zastanuva, i se poklonuva na publikata i pee solo:

A toa sum jas!

Site prifaaat:

Baš ni e milo,
 baš ni e milo!

Tilot i penatamu se dviži. Otkako ke završi peenjeto, od site strani vrz našite junaci se nafrlaat drugi kukli, oblečeni vo gusarska obleka.

Na scenata započnuva borba. Sekoj od našite junaci se bori protiv dvajca ili trojca. Gavriilo le ape levo-desno i se čini deka gusarite se plašat najmnogu od nego. Toj go pokačuva zadnikot na eden od gusarite, ovoj ispiskuva i bega od scenata, vlečejkij go Gavriilo se sebe. Po toa pak se vrafaat oddelno vo borba. Vo taa opšta mešanica ne se raspoznava koj pobeđuva, sēdodela ne se raznese eden pobeđnički izvik na gusarite i naednaš se utvrdi deka site naši junaci se vrzani i strupani vo eden kup.

Togaš gusarite ja peat ovaa pesna:

Mie sme gusari, nam ne ni preči
 ničija hrabrost, ničie znanje.
 Ej, luta bitka i denes eči
 vo edno staro korito za pranje.

Pieme samo vino i rum,
 vodime život so vedar um.
 Haj - oho!

Na bogat ostrav odime nie,
 bogat so topki i bonboni,
 kaj crno zname ke se vie
 za strav na site pantaloni.

I ne e šega - za naša slava
znameto vee mrovečka glava!
Haj - oho!

Starata kada e naše more,
našiot brod e tesen i mal,
pa ništo čudno, što često gore
plače našiot amiral.

Junački glavi nad kniga bučat,
denes i gusarite smetanje učat.
Haj - oho!

Učesnicite na poterata ležat na kup i plačat na razni na-
čini.

GUSARSKIOT KAPITEN:

-Koj ste vie?

UČESNICITE NA EKSPEDICIJATA(plačat):

-Uhuhuhu!

PRVIOT GUSAR:

-Kapetane, damu gi otsečeme ušite na ovoj paljačo!

LALE:

-Iiiiiii! Jas nemam uši!

VTORIOT GUSAR:

-Togaš da mu ja otsečeme buvkata na kapata!

TRETIOT GUSAR:

-Prekrasno! Da im gi iskineme site kopčinja!

ČLENOVITE NA EKSPEDICIJATA:

-Huhuhuhu! I ke ne frlat v more, odnosno vo nivnata kada, pa ke se
udavime, zašto ne sme kukli od guma pa da znaeme da plivame!

GUSARSKIOT KAPETAN:

-E, dosta so tie piskotnici! Kažete mi vednaš što barate vo naše-
to more, odnosno... kako da rečam ... na našiot ostrov, odnosno -
ulica?

LALE:

-Šmrk, šmrk! Nie samo ja barame kuklata Julka što ni ja ukrade ma-
čorot na onoj čovek što ne go saka smevot.

GUSARSKIOT KAPETAN:

-O, toa e navistina strašno! Toj mačor e loš kako i negoviot
sopstvenik. A za nego slušavme samo najloši raboti.

MEDO:

-Ne se , boga mi, pološi od vas, koga vaka dušmanski né vrzavte!

GUSARSKIOT KAPETAN(galantno gi siminja šeširot):

-Oh, prprostete, mnogu se rasprikažavme! (Kon gusarite) Morski razboj-

nici, odvrzete gi!

Sée gotovo za mig.

GUSARSKIOT KAPETAN:

-Znaete, nie samo se igravne. Nie sme kukli na deteto Kitan što živee vo ova kuća - broj četiri. Tokmu ovie dni toj pročita edna kniga za gusarite, pa ete, sega morame da bideme takvi...

PRVIOT GUSAR:

-Eh, i jas nekogaš bev paljačo! A gledaj što napravija sega od mene.

VTORIOT GUSAR:

-Uh! A jas bev crnec od guma, a inaku sum mnogu plašliv!

BUCKA:

-Lele, kolku se zlatni ovie gusari! No kade e togaš našata Julka ako ovde, vo ova kuća, živee Kitan? Kade togaš živee Čovekot što ne go saka smevoj?

GUSARSKIOT KAPETAN:

Eve ide olovnata vojska na Čovekot što ne go saka smevoj. Sega ke vodime borba na život i smrt!

GAVRILO:

-Av! Nie ke vi pomogneme!

Vo toj mig se pojavuva olovnata vojska: napred odi oficer so sabja, a po nego vojnici so puški v race. Tie napagaat vo redovi što se na edna raka ili marionetski konec.

Gusarskiot kapetan se maćuva so olovniot oficer. Pod pritisok na olovnite vojnici našite kukli i gusari poleka se povlekuvaat. Postojano bijat barabanite i pištati svirkite. Na sredinata od scenata započnuva boj: protivnapad na gusarite, pa pak napad na olovnite vojnici. Opšt vitel...

Naednaš na prosceniumot izleguva eden Čovek, nekoj nesimpatičen kelav stavec i počnuva nepristojno da se smee. Toj ja vleče za raka kuklata Julka.

ČOVEKOT:

-mac, mac, mac!

Zad portalot sirka glavata na maćorot:

-Mjau! - se odsiva.

ČOVEKOT:

-Ajde pomogni im na olovnite vojnici da gi izbrkaat ovie kukli.

Na scenata ripa istiot onoj maćor što ja ukrade Julka i vleguva vo boj, no nabrgu se udira od Gavriilo, mjauknuva i počnuva da bega. Bojot prestanuva i site gledaat kako Gavriilo go brka maćorot. Olovnata vojska pak se postrojuva i zastanuva vo eden agol, a kuklite i gusarite navivaat za Gavriilo.

KUKLITE:

-Napred, Gavriilo!

-Stasaj go!

-Toj ja ukrade Julka!

Gavrilo go stignuva mačorot i go faša za opaš. Ovoj se svrtuva i go izgrebuva. Sega Gavrilo počnuva da bega, a mačorot go brka. No po mačorot jurnuvaat drugite naši prijateli. Site istrčuvaat pokraj eden portal i se sluša samo: mja, av, av, napred naši, juriš gusari! - sé dodeka ovaa turkanica ne se pojavi od drugata strana na scenata. Togaš se zamešuva onoj nesimpatičen čovek i go zema mačorot vo pregrataka.

Poterata naednaš zapira i site se strupoluvaat eden vrz drug,

ČOVEKOT:

-Begajte ottuka, vie obični kukli!

LALE:

-Zošto ni prečite? Koj ste vie? Vie ste kako onoj gkter...

GUSARSKIOT KAPETAN:

-Pst! Toa e onoj čovek što hghh ne go saka smevoj!

BUCKA:

-A, vie li ste toj! Vednaš da ni ja vratite Julka!

Čovekot ja sokriva Julka zad grb, no bidejki e svrten so nego kon scenata, Julka e pred očite na decata.

ČOVEKOT:

-Jas ne znam što barate vie? Nemam nikakva kukla. Jas imam samo olovni vojnici i samo niv gi cenam, bidejki se nemi.

LALE:

-Pa da, vie ste čovek što ne go saka smevoj!

ČOVEKOT:

- Pa što ako ne go sakam smevoj? To a e moja privatna rabota! Zar vas ve zasega toa?

BUCKA:

- Se razbira deka ne zasega, no vie ni ja zedovte Julka. Kade e taa?

ČOVEKOT:

hghghh- Ne znam.

MEDO:

-Zar ne e kaj vas?

ČOVEKOT (ja mrda kuklata zad grb):

-Ne e. Ne znam kade se naoğa.

LALE:

-Pa koj togaš znae kade e Julka? Nie ne znaeme, vie ne znaete. Znaete li vie, deca?

Decata reagiraat:

- Znaeme!

-Ene ja!

LALE:

-Aha! Znači, vie ne izlagavte! Taa e tuka, zad vašiot grb. Vratete ni ja vednaš!

ČOVEKOT:

→E, baš nema!

BUCKA:

-E, nie togaš ke vi se smeeme, ete taka, pod mastaki, pa ke morate da ni ja vratite! Kukli, smejte se!

Kuklite-gusari i členovite na poterata počnuvat da se smeet, posočuvajki go so prst nesimpatičniot čovek:

-Ha, ha, ha! Gledajte go - ovoj ne go saka smevot!

-Hi, hi, hi! Toj misleše oti ke gi pobedi veselite kukli!

-He, he, he! Mnogu ni e ubavo što možeme da se smeeme!

-He, he, he! Smejte se i vie, deca!

Čovekot na prosceniumot saka da si gi zatne ušite, no racete mu se zafateni: vo ednata Julka, vo drugata - mačorot. Tropa so nozete od bes, saka da ja stavi kuklata pod miška no go pritiska mačorot. Togaš....

ČOVEKOT:

-Prestanete! Prestanete!

KUKLITE NA SCENA:

-Hi, hi, hi! Ne sakame!

ČOVEKOT:

-E, togaš nema da vi ja vratam Julka!

Site naednaš zamolknuvat.

ČOVEKOT:

-Ha, ha, ha! Segajaz možam da se smeem! Tri za groš! Se isplašivte, a?

LALÉ:

-Da, se isplašivme, no ne za nas, tuku za našata drugarka Julka! Nie sme kukli što sakaat da se smeet, da se šeguvaat i peat. Takva e i Julka. I ako taa ostane kaj vas - ke bide mnogu nesrekna!

BUCKA:

-Šmrk! I nie ke bideme nesrekni zaradi nejzinata nesreka!

ČOVEKOT:

-Vie ste kukli i vie morate da me slušate mene, Čovekot: koga vi rečam da ne se smeete, nema da se smeete i - gotovo!

KUKLITE:

-Ja!

-Toa ne e točno!

-Nie sakame da gi slušame decata i lužeto, no samo onie što gi sakaat smevot i šegata.

-Takvi se skoru site, nie go znaeme toa!

-Nema vas da ve slušame!

ČOVEKOT:

-Vie samo taka velite oti sakate drugite da gi slušate! Ve poznavam!

Vie mislite oti sé možete sami, bez lužeto...

KUKLITE:

-Nie ne možeme bez decata i lužeto.

AKTEROT (koj izleguva na prosceniumot):

-A i lužeto ne možat bez vas! Osobeno decata, zašto vie ste nivniot vistinski svet!

LALÉ:

~~-Oh, vi blagodaram što tokmu sega~~

LALE:

Oh, vi blagodaram što tokmu sega dojdovte. Vie ke ni pomognete ovoj loš čičko da ni ja vrati Julka!

KUKLITE:

-Pomogni ni!

-Julka e tuka, zad negoviot grb. Ni rekoa decata od gledališteto!

AKTEROT:

-Vednaš da im ja vratite kuklata!

Isplašen, Čovekot gi nosi Julka i mačorot do scenata na kuklite kade gi prifašat određeni race. Julka i Bucka se ljubat. Mačorot bega. Site kukli ripeat od radost.

ČOVEKOT:

-Pa sepak uspeav: beše tri za groš! No ima vreme, ke se sretneme pak! (Izleguva od prosceniumot).

GAVRILO:

-Av! Bogami - beše. No da ne beše tri za groš, nemaše da bide interesno i jas ne bi stanal slaven...

AKTEROT:

-Zar ste vie sega slaven?

GAVRILO:

Bezdrugo! Vo našeto kučeško carsstvo, vo site četiri ulici jas sum sega najslavno kuče! Mene me viknaa da go rešam onoj težok slučaj so vlečkite na čičko Sofronij...

LALE:

-Pa da! Toj e kuče - detektiv. Gavriilo - narečen Šerlok Holms!

GAVRILO (se sramuva):

Ama ostavete...

LALE:

-E, toa ke go vidite vo vtoriot del, toa kako Gavriilo...

AKTEROT:

-Pst! Toa ne smee da se rasprava pred vreme!

LALE:

-E, baš ke raspravam!

GAVRILO:

-A jas pak ne možam da slušam koga me falat. Si odam!

AKTEROT:

-Pravilno, Gavriilo. I inaku si najvažen vo vtoriot del na našata prikazna.

LALE:

-Deca, Gavriilo temu ~~hahhahh ggguhhha~~ razmsuva edna mnogu, mnogu čudna prikazna, nikoj živ ne znae...

(Seedno e na koe mesto se prekinuva ovoj tekst).

AKTEROT:

-Deca, seto toa se slučuva vo vtoriot del. Zavesa! Spuštete ja brgu zavesata, zašto Lale sé ke raskaže...

(Seedno e pak, kade zavesata ke ja prekine ovaa replika).

Koga zavesata pak ke se krene na scenata e seušte istiot dekor. Pridružen od muzikata na Kurt Vajl na scenata izleguva kučeto Gavriilo so kapa na Šerlok Holms, poznata i na režiserot i na kostimografot. Gavriilo izleguva nonšalantno i slobodno, doađa do sredinata i i se poklonuva na publikata.

GAVRILO:

-AV! Toa sum jas, kučeto Gavriilo!

(Naednaš zad scenata se razleva refrenot od poznatata melodija na tragačite):

-Baš ni e milo,

-bBaš ni e milo.

GAVRILO:

-Ete, pak ke me zbunat, kako togaš na početokot! Taka e se-kogaš vo ovoj teatar! Nema red, pa niedno, niedno vistinsko kuče ne bi moglo ovde da se snajde, a kamoli jas - obično, bušavo, kadifeno kuče...

(Naednaš pak zad scenata se sluša tresok, cangrrr - se krši nekoje staklo, tropanje, vikotnici, dodeka ne počne da se razbira eden glas...)

GAVRILO:

-Av! Ovde pak nešto se slučuva!

(Pak se menuva karakterot na muzikata, pak se predvestuva nekakva opasnost).

GAVRILO:

-Grrrrr!

(Vo toj mig, seedno odkade, na prosceniumot doletuva prvin edna vlečka, a vednaš po nea, so vikotnici i tresoci zad scenata, doletuva i vtorata. Našiot Šerlok Holms podripnuva od strav i bega od scenata. Po toa mu zirka samo šeširoto, pa se pojavuva i toj, no taka što mu zirka zad portalo samo glavata).

GAVRILO:

-Deca, opasno li e ovde?.. Mene li me mavaa? - Ili vas?.. Znaete, i nie kučinjata - kukli sviknavme na vakvi raboti. Denes e svetot mnogu nervozen...

(Pred scenata na kuklite, izleguva kašlajki edno simpatično, hhhmilo starče, oblečeno vo domašno palto. Izleguva niz vratničeto što se naoga na istata strana kade što e sokrien Gavriilo zad po rtalot. Štom go zabeležuva, kučeto pretrčuva preku scenata i sega zirka od drugiot portal.

Čičkoto doaga do sredinata na scenata i mrmori kako nešto da bara).

ČIČKOTO:

-Pak ne znam kaj mi se tie prokleti vlečki? Sekogaš taka gubam po šest ili sedum minuti dodeka najdam nešto što mi treba. Kade li možat da bidat sega? Gi baram veke dve i pol minuti a niv nikade gi nema. Čudna rabota: koga ne gi baram tie se na svoeto mesto, odnosno na moite noze ili pod krevetot koga gi oblečam čevlitate i trgnam v grad da kupam vesnici. Siguren sum deka se sekogaš tamu...

AKTEROT (izleguva na prosceniumot):

-Čičko Sofronij, vie pak rasptavate za vašite vlečki. Bogami, toa veke nema smisla: na sekoja pretstava sekogaš raspravate za tie vlečki...

SOFRONIJ:

-A? Pa što ti preči? Jas ne ti raspravam tebe, tuku na hhhhhovie deca. I nivnite dedovci, koga se vřakaat od pazar - sigurno gi baraat svoite topli vlečki...

AKTEROT:

-Znam, čičko Sofronij, no ova e pretstava, vie ste vo teatar. Vlečkite se tuka važni samo zarad kučeto Gavriilo. Toa e edna detektivska slučka što toj treba da ja reši.

SOFRONIJ:

-Aaaaa! Pak onoj razgovor so ona malo bušavo kuče? A, sega znam! Segav vednaš ke prodolžime. (Počnuva da glumi) Ehehej! Ima li nekogo ovde?

(Čičko Sofronij i proga na scenata na kuklitate i zirka vnatre, zad onoj portal kade što nekogaš beše Gavriilo. Starčeto naednaš, od onoj realističen ton so koj raspravaše za svoite nevoli sa vlečkite, počnuva da se vklopuva vo dejstvoto na novata piesa).

GAVRIILO:

-Av!

SOFRONIJ:

-A-ha! Tuka ima nekoe kuče! Dojdi, kučence, vamu...

(Gavriilo se smestuva pod negovata raka, se mazni, vrti so o- pašot).

SOFRONIJ:

-Kako se vikaš, kučence? Mnogu si mi nešto simpatično...

GAVRIILO:

-Av! Zar ne ste slušnale za mene?

(Gavriilo se trga od nego navredeno i gordo se prošetuva po scenata).

(Od režiserot zavisi kako pantomimski ke se razreši songot na Gavriilo).

tie što se pojavuvaat na scenata. Najposle Sofronij go zema v race, go smiruva i go miluva).

SOFRONIJ:

-De, de, kučence, smiri se! Vo teatarot e taka: turkanica i nad scena i na scena za vreme na promenite.

(Na scenata ima sega sosem poinakva situacija, sosem poinakov štimung. Ja gledame vnatrešnosta na edna kuća - edna detska soba so mnogu igrački, edno čudo sekakvi i nepotrebni drangulii. Sepak, scenografot treba da odbeleži deka e toa soba na nekoje devojče).

SOFRONIJ:

-Toa li e toj dekor?

(Gavrilo potvrđuva so glavata).

-Da te vratam na scenata?

(Gavrilo potvrđuva so glavata, vrti se opašot i izgovara edno milno "av!").

(Sofronij go vraća Gavrilo vo racete na akterot kuklar).

(Gavrilo se stresuva na scenata, kako kuće posle dožd ili nekoja posilna vozbuđa. Po toa odi pretpazljivo niz sobata, duši prvo vo eden, a po toa vo drug pravec. Vo agalot se naoga edna hhhhh topka. Gavrilo ja duši. Naednaš topkata se pomrdnuva i Gavrilo odripnuva od nea. Topkata pak se smiruva. Gavrilo ja gleda režejki i počnuva srdito da lae na nea. Topkata miruva. No koga toj pak ipristapuva, se povtoruva istata slučka. Togaš Gavrilo se oddalečuva poleka za da fati zalet. Se naežuva, gi krevu ušite i so edno srdito "grrrrr" jurnuva na topkata. Međutoa, topkata samo malku se mrdnuva, da rečeme nagore, i naševo kuće pretrčuva pod nea i udara vo nekoj del od dekorot. Muzičkiot akcent ja istaknuva Gavrilovata zašemetonost od ovoj neočekuvan rasplet. Tresejki ja glavata i krivejki, toj povtorno doaga vo sredinata na scenata, kade što se premestuva topkata. Tie, topkata i toj, sega se vo centarot na scenata. Gavrilo ja udara srdito so hhhhhh ednata šapa, dodeka so drugata si gi trla od udar muckata i očite. Topkata malku podripnuva i pak se smiruva. Gavrilo se uspokojuva najposle i saka da ja fati, no taa počnuva da bega pred nego. Počnuva edna luda trka - od edniot do drugiot kraj na scenata. Ova trae do onoj mig koga zad scenata se raznesuva urnebesno šmev, i Gavrilo, jurejki po topkata se srušuva na Laleta i Medo koi se kikotat kako ljudi).

GAVRILLO:

-Me ineresira što ima tuka smešno? I voopšto - otkade ovde vie?..

MEDO I LALE:

Ha, ha, ha! Ho, ho, ho!

(Medo, koj dotogaš gi drži racete zad grb, gi prefirila napred i počnuva da namotuva eden konec. Pravejki go toa, se zabeležuva deka topkata bila vrzana so toj konec).

LALE: hi, hi, hi! I:0 za nas!

GAVRILO (Se istava navredeno):

- Mnogu ste duhoviti! Samo mi go namaluvate ugledot pred gledačite. Toa voopšto ne postoi vo piesata i vie tuka ne se pojavuvate.

MEDO:

- Hu, hu, hu! Nikogaš poslatko ne sum se smeeh! Ama se isplaši prvot pat! I toa e nekoj kučeški Šerlok Holms.

GAVRILO:

- Se prašam kolku bi se isplašil ti, mečko, edna obična.

MEDO:

- Ne sum obična mečka, toa treba da go znaeš! Jas sum napraven od krzno i vnatre nemam obična slama kako ti, kuče edno detektivsko, tuku vnatre, vo mojata duša, ima nekoj materijal što ni jas samiot ne znam kako se vika, toa treba da go znaeš.

GAVRILO:

- Ne me interesuva toj materijal! Jas sum edno narodno kuče i voopšto ne se sramuvam što e mojata vnatrešnost od slama!

LALE:

- Mir! Sramota e da se karate pred gledačite. Toa ne e ubavo. (Vo kavgata Medo i Gavriilo doagaat do sredinata na scenata, turkajki se kako petlinja ili deca koga sakaat da se tepaat no ne smeat. Po zborovite na Laleta tie se zapiraat).

LALE:

- Izvineteise vednaš na publikata.

(Gavriilo i Medo se faakaat za race, zastanuvaaat na sredinata od scenata, se poklonuvaaat i velat: "se izvinuvame! Toa ne beše predvideno vo programata").

SOPRONIJE (na akterot):

- Seto toa što go pravat e mnogu ubavo, no prijatele moj, kade se moite vlečki?..

AKTEROT:

- Dobro, čičko Sofronij, što ste zapnale so tie vlečki?! Poleka, zar ne gledate deka iskrsnaa vo piesata nepredvidénikz teškotii! (Im se obrača na kuklite) A vie, dragi kukli, go razbirate li ovoj starec ovde: toplite vlečki se najvažna rabota za nego na svetot...

LALE:

- O kukli! Ovoj ovde pak se pletka! Malku trebaše pa da ni e rasipete i prvata slika, kade Gavriilo što tuku stana slaven, zar ne? Bezdrugo, vie ste toj, sega se sešavam.

AKTER OT:..

- A zaboravivte kako vi pomognav na krajot?!
..

LALE:

- Ne sme zaboravile. Sednete ovde, pokraj ovoj čičko, i čekajte; Možebi do krajot na pieseta ke ni bǎdete potrebni...
..

MEDO:

- Ajde sega da trgneme. Što baravme?
(Naednaš kuklite na scenata se zamisluvaat. Site se podlaktuvaat i počnuvaat da mislat).
..

LALE:

Navistina, što baravme? Sega reče ovoj akter...
..

MEDO:

- Ni jas ne možam da se setam!
..

GAVRILO:

- Av, sega mi beše na vrvoj na jaziket. Znam deka nešto baram i moeto slavno setivo mi veli deka se naoga tuka, nekade vo blizina, i deka sigurno ke go najdam, no nikako ne možam da se setam što treba da najdam!..
..

LALE (kon publikata):

- Deca, što li baravme nie?
..

(Decata od salata obfrlaa t: "vlečki").

(Ovie na scenata gi napinaat ušite i slušaat).
..

LALE:

- Posilno malku, ništo ne slušam!
..

GLASOVI ODPUBLIKATA:

- Vlečki!
..

(Našive junaci na scenata odjavnuvaat so raka, si čestitaat eden na drug, Medo se udara po čeloto zašto do togaš ne možel da se seti).
..

GLASOVI OD SCENATA:

- Pa da, vlečki!
..

- Da ne bea ovie deca - ništo nemaše da napravime!

- Nemaše ni da se završi ovaa pretstava!
..

- Mi se čini deka denes ne gledaat nekoj mnogu umni deca.

- Bogami i jas taka mislam: kako može samo da se setat zošto se raboti ovde!
..

GAVRILO:

- Po mene drugari! Ke odime da gi najdeme vlečkite!
..

(Seto društvo se postrojuva i trgnuva, marširajki vo eden pravec i peejki ja sladnata pesna):

Napred vo natprevar:
 Vo pohod so čekori leki,
 barame vlečki topli i meki
 na eden čovek star.
 Toa e zadača vo ovoj čas,
 mnoga e važna za site nas -
 za detoto e toa spas!

SOFRONIJ:

- Bogami, tiež imaat pravo! Vlečkite se neobično važna
 rabota!

AKTEROT:

- N eprekinuvajte ja pesnata!

KUKLITEOD SCENATA:

Nevodi hrabro, so ogan živ
 Gavriilo - slavniot detektiv...

GAVRILO:

-mA toa sum jas!

KUKLITE I AKTEROT:

- Mnogu ni e milo!

-mMnogu ni e milo!

(Dodeka kuklite marširaat i peat, se menuva šti mungot na osvetleniata. Naednaš na scenata se gasi svetlinata, samo eden pištol -reflektor, pridružen od nekoja postrašna muzika, gi osvetluva našitejunaci, gušnati vo edniot agol).

MEDO:

- Lele!

LALE:

- Kuku!

GAVRILO:

- Lele!

LALE:

- Što se slučuva ovde?

MEDO:

- Koj ja ugasi svetlinata?

GAVRILO:

- Vakvo nešto ne se slučuva ni vo najstrašnite kučeški

soništa.

(Naednaš edna vratabpočuva da čkrta. Straotna muzika. Tišina).

MEDO:

- Koj e vo ova soba?

LALE:

- Nie sme!

MEDO:

- Ama ne te prašam tebe! Gi prašam drugite.

GAVRILO:

- Mene li me prašate?

MEDO:

- Molči i ti! Ej, Vie!

(Seslušša eden melodičen smev što se raznesuva kako eho:
"ej vie").

GAVRILO:

- Av! Da begame - ova e kuka na duhovite!

LALE:

- Pa duhovi ne postojat!

GAVRILO:

- Veruvam deka ne postojat, no mene mi e strav...

(Pak se raznesuva melodičen kikot i nekolku pati odeknuva
"mene mi e strav, menemi e strav").

(Pištožot - reflektor malku go prošuvuva svojot krug i sledi edna mala turkanica na scenata: Gavriilo se napina da izbega, a Medo i Lale se vlečat za opaš. Sepak, toj uspeva da gi odveleče do drugiot kraj od scenata. Za seto vreme se sluša muzika i smev. Kuklite dopiraat do vratata na protivniot kraj od svenata. Gavriilo ripa na račkata od vratata. Senmači da ja otvori).

GAVRILO:

- Pomoš, deca! Vratata e zaščlučena!

(Kuklite se stutuluvaat pkraj vratata i tažno peat):

Da nie sme detektivi

barame vlečki sega,

no ništa ne sme krivi

strav srce da ni stega!

(Muzičkiot smev zazvonuva mnogu povedro i poveseo. Naednaš, svetlinata se pali i otkriva dve mnogu simpatični kukli, koi što i dotogaš nepodvižno stojat vo nekoj agol od scenata, na nekoja polica. Tie se sega na prosceniumot i se držat za race).

LALE:

- A koj ste pak vie?

DACA I MACA:

Duhovi, duhovi,

ta ka nē vikaj i ti!
 Vo stravot vie ste isti
 nemate ni tri čisti
 ovde vo temninata
 da ja čuete vistinata
 za dve te kukli v mladost i let
 kakov ne postoi na ovoj svet...

MEDO:

— A zošto vie taka peete? Zošto ne zboruvate kako drugite
 kukli?

DACA I MACA:

* A ako ne upeeme!
 Zatoa se smeeme
 na ovoa kuče:
 Toj detektiv učen
 vo ovoj docen čas
 vratata ja bakna i pobara spas!

GAVRILO:

- Jas ne razbiram ništo!

DACA I MACA:

* Koj se smee ne e loš,
 oti beše tri za groš,
 oti strav ve fati pak
 od ništo, od ovoj mrak.

GAVRILO:

- Navistina, jas sum edno slavno i dosta obrazovano kuče,
 no ne sakam da slušam koga se zboruva vo stihovi. Vednaš mislam deka
 e toa nešto mnogu pametno i togaš sum tažen...

DACA I MACA:

Gi znaeme Gavro mili
 tvojot uset, tvojot sluh,
 gi cenime tvoite sili
 tvojot ostar i smel duh.

Kaj nas ovde taka ne e:
 Ovde Cana pravi lom,
 cel den taa samo pee,
 cel den eči ovoj dom.

GAVEILO:

- Aha, sega nešto se setiv...

LALIE:

- Da, mi raspravašeza edna svoja takva detektivska slučka..

DACA I MACA:

Da, točno e, prav si ti!
Edno mome nas né skri.
No minaa tie dni,
sega pak sme slobodni.

MEDO:

-Seto toa e ubavo i prekrasno, no nie sega gi barame vlečkite.
Vas, ~~ste~~, ve našle...

DACA I MACA:

Vlečki, vleški... glava puka...
Tie včera bea tuka!

SOFRONOJ (se trga od svojot dremež):

-A-ha, se zboruva za vlečkite? Pa, gi najdoa li?
(Kuklite ne mu obrnuvaat vnimanie na ova upaĝanje).

LALE:

-A kade se sega? Čii se tie vlečki?

DACA I MACA:

Pa zar treba da se praša?
Niv gi nosi Cana naša.

GAVRILO:

-Bigami, šteta! Da se rabhteše za vlečkite na ovoj starec što
sedi ovde, vednaš ke ga rešev i taa komplicirana slučka.

LALE:

-Dobro, no kade se našte vlečki? Odnosno tie na čičko Sofronij,
sega što gi barame?

SOFRONIJ:

-Točno, sé se spletko okolu moite vlečki! Gi nema pa gi nema.
Gi baram jas, gi baraat ovie kukli, pa veke ne znam koj ušte
treba da gi bara...

AKTEROT:

-More, močete si, čičko Sofronij, da čueme što ke rečat ovie kukli
što peat - Daca i Maca.

DACA I MACA:

Ima eden takov čovek
što ne ke se rodi dovek:
toj na duša nosi grev
i ne saka pesni, smeč.
Site deca toj gi plaši,
site mečki, kukli naši...

GAVRILO:

No od kuče ima strav!

DACA I MACA:

Ne e točno, ne si prav!
Toj si ima kuče belo,
bušavo i mnogu smelo,
ima mačhor crn ko gavl,
zboruvame što e pravo...

GAVRILLO:

Da, prikazna mnogu zgodna...
No ja slušna sekoj od nas
"Opetata tri za groš",
Rešenje - ne e šega,
za vlečkite baram sega.

DACA I MACA:

Kučeto, toj junak bel,
stopanot mu, reče, zel
vlečki dve od siva čoja...

SOFRONIJ (upağa):

Tie se! O, majko moja!
Vlečkite so rab od svila...

DACA I MACA:

Da, sekoja takva bila!

(Gavrilo počnuva da se šeta po scenata i kako da e zamislen. Režiserot bi trebalo da pronajde ~~hohhh~~ kako na napolno vizuelen način ~~da~~ ja odredi Gavrilovata zamislenost).

SOFRONIJ:

-Pa, ete, gi najdovme vlečkite! Toa e mnogu ubavo. Samo ne možam da sfatam kako otišle kaj toj čovek?

LALE:

-Pa toa e taa najgolema misterija na našeto vreme. Toa treba Gavri-
lo da go reši...

MEDO:

Pssst! Zar ne gledaš deka sega toj mnogu razmisluva! Sega treba da go probudime od toa rasmislivanje, zašto toj koga mnogu misli - sosem ogladnuva. A posle ništo ne pomaga: prvin jade, pa po toa ja pravi onaa rabota; vie, deca, veke znaete koja, pa togaš mora malku da si podreme, a do togaš našite gledači ne možat da čekaat!

LALE:

-Pa što da pravime sega? Treba da ja prodolžime igrata.

MEDO:

-Čekajte, jas ke se obidam da go spasam za ovaa naša detektivska slučka. Trgnete se ponastrana!

(Lale i kuklite se istavaat, muzičkiot akcent ja potsiluva

psihološkata napnatost okolu spasuvanjeto na detektivot Gavriilo. Gavriilo i ponatamu se šeta zamisljeno niz scenata).

GAVRILO(misli):

-Brum, brum, brum! Toa e toa! Toa e vistinskiot pat! Brum, brum! Ne, toa ne e toa! Što da se pravi, što da se pravi? Brum, brum... lele, dragi deca, kolku sum gladen!

(Medo go sledi za seto vreme na negovoto razmislivanje i koga ja slušne negovata posledna replika mu ripnuva za da go isplaši).

MEDO:

-Bu!

(Gavriilo ispušta edno "av", podripnuva na zemjata i bega zad eden portal. Muzikata prestanuva. Tišina. Najposle, zad portalot zirka Gavrilovata glava).

MEDO:

-Sega ke vidime dali lečenjeto uspealo?

GAVRILO:

-Što beše toa? Što se ~~hnhnhhvda~~ slučuva ovde?

MEDO:

-Gi barame vlečkite na čičko Sofronij. Toa e najnovata slučka, doverena na tvojot detektivski uset.

GAVRILO:

-Aha! Sega... vednaš...

(Pak mnogu važno, kako vo početokot, šeta niz scenata).

-Znači, kade zapravme?

DACA I MACA:

Ej, kakvo e ova čudo?!
 Kučeto e sosem ludo,
 zaboravi se što bilo!
 Nam ne ni e toa milo...

GAVRILO:

-Aha, tuka sme • kuklite što peat - toa e mojot slučaj broj I72, vo koj nemav nieden mrtov, a tetka Cana beše srečna koga gi pronajdov živi i zdravi. Zar ne beše taka?

DACA I MACA:

Gledaj, gledaj, toj se seti!
 Kučeškiot um mu sveti!
 Ne štom nekoj vlečki bara
 ne pomaga slučka stara.

GAVRILO:

-Hm, stara slučka, znači. A sega barame nešto novo? Barame nekoj vlečki? Aha! Znam veke! Lele, deca, ama sum gladen...

LALE:

-Našata rabota propadna! Toj ne e izlečen.

MEDO:

-Se seka za nešto. Tuku, pak da go isplašam.

(Gavrilo vednaš bega zad portalo. Pak zirka).

GAVRILLO:

-Ne treba poveke, bogami! Se setiv veke za sé. Go znam duri i toa što ovie kukli peeja za onoj Čovek što ne go saka smevot, zanam deka e pak vinoven za nešto. Mora da e vinoven što ne go saka h smevot. Tuku, navistina da odime ponatamu...

(Otkako Gavrilo pak ke se prošeta niz scenata, društvo-
to se postrojuva zad nego i počnuva da maršira).

SITE KUKLI NA SCENATA:

Ej, napred, napred,
napred smelo,
gi čeka denes golemo delo
kuklite i Gavrilo...

SOFRONIJ (Upağa):

-Mnogu mi e milo, mnogu mi e milo! No doboga, kade se moite vlečki?
(Kon akterot) Vi se molam, prijatele, teatarot e navistina ubava i korisna rabota, tie peat i ne znam što ušte ne pravat, no moite vlečki gi nema i gi nema...

(Togaš akterot izvlekuva od džebot edna milicionerska kapa, se opašuva so pojas na koj e nacrtana revolveraska futroka od karton, ja stava kapata nad oči, racete gi stava zad grb i počnuva da igra milicioner na linija).

AKTEROT (milicioner):

-Što ima, što se slučilo toa?

SOFRONIJ:

-Pa, kako da rečam, ništo. Gi nema moite vlečki, pa ovie kukli gi baraat.

MILICIONEROT:

-A dali znaat kuklite kade se vašite vlečki?

KUKLITE OD SCENATA:

-Znaeme!

MEDO:

-Imame nie i detektiv koj sémoše da reši!

MILICIONEROT:

-Znači, mojata pomoš ne vi e potrebna?

SITE NA SCENATA:

-Ne e!

MILICIONEROT:

-Ubavo, togaš si odam!

(Akterot - milicioner izleguva niz edna vrata. Togaš naednaš osvetlenieto na scenata se memuva, se sluša nekoja druga muzika i na scenata vleguvaat edno belo kuče i veke videniot crn mačor. Tie vo sklad se taktot na muzikata navlekuvaat edna zavesa preku dekorot što ja predstavuva detskata soba, božem gi isfrlaat site tie rekviziti, si ja čistat prašinata od ovaa silna rabota i doagaat vo drugi kraj na scenata. Zaboravivme da go kažeme ušte toa deka grupata na tragačite od porano se smestuva vo eden od sprotivnite aglovi).

(Dekorot predstavuva ulica. Toa e istata ulica od prviot del hhh na našata prestava, vo koja živee Čovekot što ne go saka smevot. Znači, taa treba da bide izrabotena vo ista slikarska tehnika).

BELOTO KUČE:

Vau, vau! Ama e zdodevno tuka! Sosem ništo ne se slučuva. Ke moram pak malce da te pobrkam.

CRNIOT MAČOR:

-Nemoj sega, ti se molam! Predpladnevo jurev eden kadifen glušec i ne uspeav da go fatam! Neveroјatno, kolku se izitрил!

BELOTO KUČE:

-Da saka da doјde nekoe drugo kuče, pa dobro da se stepame i ispokubime.

GAVRILO:

-Av! Tuka sum jas, mnogupočituvano belo kuče! Sega ima da te nema samo ako ne kažeš kade se vlečkite na čičko Sofronij.

BELOTO KUČE (spremno za borba):

-Grrrrr!

GAVRILO:

-Grrrrr!

CRNIOT MAČOR:

-Stoj, poleka!

(Crniot mačor zastanuva pomeѓu niv i gi razdeluva so šapite za da ne se teпаat).

GAVRILO:

-Što e, sakaš da se teпаš, a?

BELOTO KUČE:

-Što e, sakaš ti da se teпаš, a?

(Najposle započnuva borba. Kučinjata se udiraat so šapite, preku mačorot, taka što pogolemiot del od udarite toј go dobiva. Tie laat, vikaat "Eve ti!", "A eve i za tebe!" i slično. Najposle na phos prosceniumot izleguva Čovekot što ne go saka smevot)&

ČOVEKOT ŠTO NE GO SAKA SMEVOT:

-Milicija! Pomoš! Dve kučinjah napagaat edna mačka, go napagat moјot

ja krije zad svojot grb. Kažete mu ja sega vistinata.

MILICIONEROT:

Vistina li e, deca?

(Decata vo gledališteto potvrduvaat).

ČOVEKOT ŠTO NE GO SAKA SMEVOT:

-Jas sum ja zel kijklata Julka? Bogami, ne se sešavam!

(Decata vo gledališteto pak reagiraat).

MILICIONEROT:

-Jas im veruvam na decata. Tie se dobri, a dobrite deca ne lažat, samo ponekogaš možebi i toa sosem malku.

SOFRONIJ:

-Taka e, bogami, i jas sum slušnal deka ovie deca se dobri.

Pa sepak, seušte ne znam kade se moite vlečki.

MILICIONEROT:

-Čekajte, ke go prašam detektivot Gavriilo. Vi se molam, Gavriilo, kade se vleškite na čičko Sofronij?

GAVRILO:

-Hm! Segam ke vi raskažam kako se sluči toa. Dolgo mislev za taa rabota, pa koga izgladnev - znaev oti ke moram da ja rešam brgu, bidejki treba nešto da kasnam, vednaš - štom završi predstavata...

MEDO:

-Ajde, Gavriilo, reši ja rabotata pobrgu.

GAVRILO:

-Sega toa ke vi go prikažam. Napravete mi malku mesto za taa igra. (Site se podistavaat malku nastrana ili odat na prosceniumot). Ajde, sega da počneme.

(Se vraća početniot svetlosen i muzički štimung, samo Gavriilo e na scenata i čičko Sofronij na prosceniumot. Čičko Sofronij sednuva vo svojata fotelja što se naoga sosem blizu do rampata na scenata na kuklite. Toj gi zema vlečkite od prosceniumot što bea ufrleni vo početokot na ovoj vtor deč od pretstavata i gi stava na scenata na kuklite. Vo ovaa pantomima, pridružena samo od muzika, čičko Sofronij sednuva vo foteljata i zaspiva. Gavriilo go siminja na scenata svoeto detektivsko kapče, izvlekuva eden mal transparent na koj pišuva "Belo kučence", zalajuva kako toa "Vau, vau" i počnuva da se šetka niz scenata. Vo taa prešetka naiduva na vlečkite na čičko Sofronij. Tie mu se dopagaat, gi duši, poglednuva vo čičko Sofronij i utvrduva deka toj spie, pa togaš počnuva do go vrti opašot od radost. Po toa poglednuva leve - desno, zgrabuva so zabite edna vlečka i obzrnuvajki se postojano, pretrčuva preku scenata i se sokriva zad portalot. Sledniot pat Gavriilo vleguva so nov trans-

parent nad glava, na koj pišuva "Crn Mačor". Zastanuva, so šapata i pokažuva na publikata koj e sega).

MILICIONEROT:

-Duri sega mi e jasno. Toa se vika rekonstrukcija na kriminalnata slučka! Gavriilo ni pokažuva kako se slučilo toa. Aha, znači ednata vlečka ja odnelo Beloto kuče, a drugata Crniot mačor? Gledaj, navistina...

(Dodeka milicionerot go rasprava ova, Gavriilo vo uloga na Crniot mačor, se približuva kon drugata vlečka, ja zgrabuva so zabite i bega vo istiot pravec kako i Beloto kuče. Togaš Gavriilo pak izleguva, izgleda izmoren i si go briše čeloto od pot. Si go stava svoeto kapče na glava).

MILICIONEROT:

-I što se slučuva ponatamu?

(Gavriilo mu dava znak da molči. Dodeka trae pantomimata, Čovekot što ne go saka smevoj isčeznuva niz edna vrata što vodi na prosceniumot. Toj e sega zad scenata i mu se sluša samo glasot).

ČOVEKOT ŠTO NE GO SAKA SMEVOT:

-Ah, što da pravam so ovie moi kučinja i mački! Točno e deka hahh ne go sakam smevoj, no ovde moram da se smeam, mi nosat ~~to~~^{SEVDI} šešto od ulicata. Gi sakam koga napravat nešto loš, pa mi e milo što na nekojsi mu gi ukrade vlečkite. Bogami, toj nema da se smee, tuku strašno ke se naluti...

SOFRONIJ:

-Uhuhuuu! Ama e ovoj nekoj loš čovek!

MILICIONEROT:

Pst! Da vidime što ke se sluči ponatamu.

ČOVEKOT ŠTO NE GO SAKA SMEVOT (prodolžuva zad scenata i se pojavuva na edno malo prozorče - na zavesa):

-Što da pravam so tie vlečki? Ne mi se potrebni, zašto si imam svoi. Aha, se setiv: ke gi frlam niz prozorecot, na ulica. Ta nema da gi najde onoj što mu pripağaat. Toa nikako, zašto togaš toj ke bide sreken i sigurno ke se smee...

(Za seto toa vreme sviri samo eden muzički akcent. Koga Čovekot završuva, započinuva muzikata od maršot na tragačite. Na toi znak, Gavriilo i prioğa na svojata grupa - Lale, Medo, Daca i Maca, i gi poveduva vo sprotivniot kraj na scenata)&

KUKLITE NA SCENATA:

Kučeto Gavriilo nas né krasí,
dedo Sofronij toa go spasi:
gi najde vlečkite negovi dve!

Toa e dobar kraj, zar ne?!
 Gi otkri kradcite so bogat plen,
 kradcite luti kako ren.
 Gi otkri smelo ovoj maž,
 junakot slaven - Gavriilo naši!

GAVRILO:

A toa sum jas!

SITE:

Mnogu ni e mīlo,
 mnogu ni e mīlo!

(Dođeka se slučuva ova, Čovekot što ne go saka smevot pak nezabeležano se vovlekuva na svoeto mesto na prosceniumot).

MILICIONEROT:

-Znači, taka se slučilo?! Oho, luže, ama e neverojatna ova prikazna!
 A tebe, Gavriilo, da ne si samo kadifeno kuče, sega bi te prepوراčal
 da te primat kako policisko kuče!

SOFRONIJ:

-Seto tea e mnogu ubavo, prekrasno, no jas ne znam uže kade se
 moite vlečki!

GAVRILO:

-Eve gi tuka! Gi najdov pod prozorecot na Čovekot što ne go saka
 smevot.

SOFRONIJ:

E, ~~hahh~~ dragi moi kukli, od sé srce vi blagodaram! Da ne beše Gavriilo...

KUKLITE NA SCENATA:

-Da živee Gavriilo!

MILICIONEROT:

-Vi velam pak, toa e vistinsko čudo, a ne obično kuče - detektiv!
 Tuku, čekajte! Što da pravime se ovoj ovde - Čovekot što ne go
 saka smevot?

GAVRILO:

-Jas ja rešiv taa misterija na našite dni i go predavam vo racete
 na zakonot.

MILICIONEROT:

-No zvanično toj ne e vinoven.

GAVRILO:

-Zvanično ne e, no jh ne ja počituvашe ravdata na decata i nivnite
 kukli. Nie sakame da se smeeme, a toj ne saka, nie sakame da pravime
 dobro, a toj pravi samo zlo...

MILICIONEROT (zakanitelno so prstot):

-No, no! Nemoj drug pat da te zabelešam oti ne si dobat!

ŠOVEKOT ŠTO NE GO SAKA SMEVOT:

-Nema poveke nikogaš da bidam takov!

MEDO:

-Čičko, zapovedajte mu da se nasmee. Toa e za nego najgolema kazna! Taka li e, deca?

(Decata vo salata reagiraat)&

MILICIONEROT:

-Ajde sega malku da se nasmeeme.

ČOVEKOT ŠZO NE GO SAKA SMEVOT:

-E pa sega, bidejki završuva piesata, ke se nasmeam od sé srce.

(Toj ja siminja perikata i lažnite mustaki i slatko se smee. Site akteri gi siminjaat svoje maski i rekviziti).

SITE:

Svršetoci ima razni,

ama ovoj ne e loš,

ja čuvte so novi skazni

"Opetata tri za groš! (dva pati)

(Ovie stihovi se peat so muzika na Kurt Vajl. I akterite i kuklite i se poklonuvaat na publikata.

Ako ima golema zavesa - neka se spušti.